Skannat av Svenskt visarkiv (Statens musikverk) - http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:statensmusikverk-5780 Se Vis- och låtregistret: http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:statensmusikverk-6340

Kalle P.

Marcia.

Sång

Piano.

mf

Vill ni se Hör min sång.

f

Fine.

p

Kalle P. så ödmjuk aljenare? jag det är, fast man plär
Se min gång och min växt så smärt och lång. Ja, min tröst är min röst,

kalla mig Herr egenkär; för mitt sätt är så nätt, för att jag fått
tack vare mitt höga bröst. Ståtlig jag hvarje dag, i Tingshädgården

1°

mera vett, men jag tror, af und stor uti Norden bor.—
går ett slag; gången lätt med mitt sätt, tar man mig för

mf

mf

C. J. 105.

SVENSKT VISARKIVS
BIBLIOTEK
11878.

Skannat av Svenskt visarkiv (Statens musikverk) - http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:statensmusikverk-5780 Se Vis- och låtregistret: http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:statensmusikverk-6340

2.

spräll. Då hviskar folk: ja så sant, den der är högst charmant

p

och intressant! Sen säger man: Ej någon ann'

f p

kan gå som Kalle P., Hm! Hm! Hvad säge om de? (Grotesk

marsch, hvisslande melodien.)

f

mf f

C. J. 105

D.C. al Fine

Skannat av Svenskt visarkiv (Statens musikverk) - http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:statensmusikverk-5780 Se Vis- och låtregistret: http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:statensmusikverk-6340

SVENSKT VISARKIVS
BIBLIOTEK
11878.

"Kalle P."

visa af *Edouard Laurent.*

1.

Vill ni se
»Kalle P»?
Så ödmjukatjenare!
Jag det är
Fast man plä'r
Kalla mig herr »Egenkär»,
För mitt sätt
Är så nätt,
För att jag fått mera vett,
Men jag tror
Afund stor
Uti norden bor.
Hör min sång,
Se min gång,
Och min växt så smärt och lång,
Ja, min tröst
Är min röst
Tack vare mitt höga bröst,
Ståtlig jag
Hvarje dag
Går i Kungsträdgår'n ett slag,
Gången lätt,
Med mitt sätt
Ta'r man mig för sprätt.
Då hviskar folk — ja, så sant:
»Den der är högst charmant
Och intressant.»
Se'n säger man:
»Ej någon ann'
Kan gå som Kalle P» —
Hvad sägs om de'?
(*Promenad med hvissling.*)

2.

En gång jag
Gick ett slag
På Norrbro en vacker dag,
Blef så glad
Till den grad,
Då jag såg vår vaktparad.
Ett tu tre,
Kalle P
Då beslöt marschera me',
Jag klef på,
Börja' gå,
Och bar käppen så.
(*Lägger käppen på axeln.*)
En och hvar
Sad' »man har
Aldrig sett så ståtlig kar'»,
En skrek — »se
Kalle P»!
Jo, sa' jag, var lugn för de'.
Kungen lång,
Samma gång
Stod och såg från sin balkong,
Jag hans blick
Ensam fick,
Som i têten gick.
Och kungen sad' — ja så sant,
»Den der är högst charmant
Och intressant».
Se'n sade han:
»Ej någon ann'
Kan gå som Kalle P» —
Hvad sägs om de'?
(*Marsch med hvissling.*)

3.

Ofta händt,
Det är kändt,
Att mig flickorna ha' sändt
Kärleksbref,
Men jag ref
Sönder hvarje rad de skref'.
Ingen klick
I mitt skick
Finns i detta ögonblick,
Karaktär
Finnes här,
Fast jag vacker är —
Dock en klick
Jag ju fick,
När jag Drottninggatan gick,
Kom så nöjd
Full af fröjd,
Då, ifrån fem vånings höjd,
En stor katt
På min hatt
Föll pladask — O, hvilket spratt,
Tänk er då,
Jag fick gå
Hem med hatten så.
(*Neddrager hatten öfver öronen.*)
Då hviska' folk — ja, så sant:
»Den der är högst charmant
Och intressant.»
Se'n sade man:
»Ej någon ann'
Kan gå som Kalle P» —
Hvad sägs om de'?
(*Promenerar med hatten neddragen öfver öronen och hvisslar.*)

4.

Äfven jag
Går nå'ndag
Ut på vift ett litet tag,
Roligt har,
Och jag tar
Mig ett glas, som nobel kar'.
Hände då,
Jag skull' gå
Här om dagen ut också,
Samma gång
Var det sång
Uti Berns salon.
Der förstås
Sjöng famos
Båd' Bianca och Desroche
Sur le bi'
Sur le ba'
Sur le bi' de ba' du banc
Roligt då,
Höra på,
Men när se'n jag hem skull' gå,
Var jag smord
Sa' ej ord,
Kryssa' mellan bord —
Då hviska' folk, — ja, så sant:
»Den der är högst charmant
Och intressant.»
Se'n sade man:
»Ej någon ann'
Kan gå som Kalle P» —
Hvad sägs om de'?
(*Promenerar stapplande och hvisslar.*)

STOCKHOLM, TRYCKT I CENTRAL-TRYCKERIET, 1892.